

Sygn. akt I C 1346/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Jolanta Zengiel

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **S. Z. (1)**

o zapłatę 2 246,43 zł

I/ oddala powództwo;

II/ zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę **617 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. w W. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego S. Z. (2) kwoty 2246,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu. Na uzasadnienie żądania wskazał, że pozwany ubezpieczył u powoda pojazd w zakresie OC pojazdów komunikacyjnych i mimo udzielenia mu ochrony ubezpieczeniowej nie uiścił należnej składki.

W dniu 31.07.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, pod sygn. akt VI Nc-e 1451398/15, stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Powód w określonym terminie uzupełnił braki formalne pozwu oraz pozew w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c i podtrzymał żądanie w nie zmienionym kształcie, z tym że w formularzu P pozwu nazwisko pozwanego oznaczył, jako (...).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, przyznał okoliczności faktyczne pozwu i podniósł zarzut przedawnienia, wskazując, że nie doszło do skutecznego przerwania biegu przedawnienia, gdy powód wadliwie oznaczył nazwisko pozwanego jako (...) a nie (...), a do czasu sprostowania nazwiska upłynął okres przedawnienia.

Powód ripostując podkreślił, że oznaczył pozwanego nie tylko nazwiskiem, zawierającym błąd literowy, ale także wskazał numer PESEL pozwanego i jego miejsce zamieszkania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2012 r. pozwany kupił od Z. B. samochód osobowy R. (...) o nr nadwozia (...) o nr rej. (...), ubezpieczony w zakresie OC na okres od 11 lipca 2011 r. do dnia 10 lipca 2012 r.

Po upływie okresu ubezpieczenia powód wystawił pozwanemu polisę nr (...) w zakresie OC z jednorazową składką w wysokości 1665 zł, płatną do dnia 24 sierpnia 2012 r.

W dniu 22 października 2012 sporządzone zostało przez powoda przedprocesowe wezwanie pozwanego do zapłaty kwoty 1665 zł oraz odsetek w wysokości 34,99 zł.

Dowód: kopia umowy kupna-sprzedaży z 11.04.2012 r.

kopia polisy nr (...)

kopia polisy nr (...)

wezwanie z dnia 22.10.2012 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu, jednak z innego powodu niż wskazywał to pozwany.

Mianowicie powód błędnie wystawił polisę na ochronę ubezpieczeniową dla pojazdu pozwanego kupionego od Z. B. R. (...) po upływie okresu umowy zawartej przez zbywcę pojazdu.

Od dnia 11 lutego 2012 r. doszło do zmiany stanu prawnego dotyczącego ubezpieczeń obowiązkowych, w szczególności art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym „W razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.” Zatem ustawodawca wprowadził zasadę, że nabywca związany jest umową ubezpieczenia, zawartą przez zbywcę, aż do końca okresu, na jaki została zawarta (o ile nabywca nie wypowiedział jej wcześniej). Nie stosowanie art. 28 ustawy oznacza, że Mimo przyznania faktów przez pozwanego odnośnie przedłużenia wskazanej umowy, to oświadczeni to należy uznać za bezskuteczne, bowiem stan prawny uniemożliwiał jej automatyczne kontynuowanie. Skoro umowa wygasła z dniem 10 lipca 2012 r. to powodowi nie należy się składka za okres późniejszy, skoro pozwany nie zawarł „dobrowolnie” nowej umowy ubezpieczenia. Wprawdzie według art. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw „Do umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”, to jednak przeważające orzecznictwo uznaje, że przepis ten nie dotyczy możliwości automatycznego przedłużenia umowy w trybie art. 28 ustawy, gdyż wynika to dokładnie z art. 31 ust. 1 ustawy.

Skoro nie mogło dojść do automatycznego zawarcia umowy na następny okres, to żądanie zapłaty składki za tzw. „wznowioną” polisę jest bezpodstawne i podlega oddaleniu na koszt powoda.

Na marginesie należy zauważyć, że wobec braku podstaw do kontynuowania ubezpieczenia bezprzedmiotowy okazał się zarzut przedawnienia. Można jedynie wskazać, że nie doszłoby do przedawnienia roszczenia, gdyby umowa została przedłużona, zwłaszcza na skutek omyłki w nazwisku pozwanego, bowiem pozwany został przy uzupełnianiu braków formalnych pozwu oznaczony prawidłowo (powód sprostował wskazany błąd), ale także już pierwotnie powód oznaczył pozwanego prawidłowym numerem PESEL i adresem, a sam pozwany mimo błędu w nazwisku przesyłki tak adresowane, także sądowe, odbierał i zarzutów w tym względzie nie podnosił. Zresztą Sąd podziela pogląd, według, którego błąd literowy może zostać sprostowany w każdym czasie i to także przez Sąd z urzędu, co powoduje, że na skutek takiej zmiany oznaczenia nie ulega zmianie strona, nie dochodzi do przekształceń podmiotowych.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd oddalił powództwo w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w pkt. II wyroku, oparto na przepisie art. 98 k.p.c. ustanawiającym odpowiedzialność za wynik sporu. Skoro powód przegrał spór w całości winien zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty, które wyniosły 617 zł, na co składało się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.